

тази водицѣ, и секой пѣтъ, когато ще видите мѣжа си сърдитъ, нажабурете устата си отъ тази водѣ: и докато ъ държите въ уста, облагамъ ви ся че нема да ви бие мѣжъ ви. Невѣстата много възблагодари на бабичкѣтъ, и секога правеше туй, що ъ бѣше тя порѣчала. Невѣстата вече несъмнѣнно вѣрваше, че бабичката бѣше наистина врачка; защото прѣзъ осѣмьтъ дни докато ъ трая водата, мѣжъ ъ ъ не би нито веднѣжъ. Тя ся много наскѣрби като видѣ, че ъ ся бѣше испразднило стѣклото, и отидѣ пакъ при бабичкѣтъ, та ъ моли да ъ го пакъ напълни. „Вый немате вече нуждѣ отъ водѣтъ, ъ рѣче бабичката: тази вода ъ грѣбната отъ рѣкѣтъ, възъ коѣто азъ промѣрморихъ нѣколко думы, които нищо незначехъ. — Но при сичко туй, рѣче невѣстата, тази вода има добринѣтъ да задържи мѣжа ми отъ да мя бие. — Защото водата ви не даваше да противоговорите на мѣжа си, рѣче бабичката; и защото неможехте да отговарате докато ви бѣхъ нажабурени устата. Върнете си ся въ дома си, и когато видите че мѣжъ ви ъ сърдитъ за нѣщо, вый си мѣлчете като че ви сѣ пълни устата съ водѣ, и ще видите че ще му прѣмине гнѣвътъ.“ Младата невѣста послѣдва съвѣта на бабичкѣтъ и стана най-добра; защото мѣжъ ъ като невидеше вече да му ся опира за нищо и никакво, одучи ся да ся сърди и си живуваше секога добръ съ неѣ, а като бѣше тя станала кротка и търпѣлива, той ъ повече и обичаше.

#### УЧИТЕЛКА.

Исторіята ви ъ най-хубава, драга. Азъ быхъ дала едно стѣкло водѣ на Вълкана. Вамъ ще ъ много вуждна, не ъ ли тѣй, драга?